

LIST IZLAZI TJEDNO. GODISNJA PRET-
PLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.—
OGLASI PO NAROCITOJ TARIFI.

GODINA VIII.

BROJ 37.

Sibenik, 12. rujna 1937.

RUKOPISI SE NE VRAČAJU — ADRESA
UREDNIŠTVA I UPRAVE: SIBENIK pp. 17.

Pošteni i dobrí

Ovako ne možemo naprijed! — Visu to riječi ovoga ili onoga; tako zovori ogromna većina ljudi. A tim iječima teško je što i prigovoriti, er zaista je stanje u čitavom svijetu tako teško, da se jedva više može snositi.

E, pa dobro: Ako se ne može vako, onda se mora drukčije. Ne možemo li više užbrdo, moramo se očeti vraćati niz brijeđ.

Dakle drukčije? — Jest, drukčije! Ali što je to drukčije i ko će a provesti?

Dotle se svi slažemo, i tu se tek počimamo razilaziti. Tu iskrasaju razni prijedlozi s različitim iješenjima, jer jedni govore ovao, a drugi onako; jedni nas upuju na lijevo, drugi na desno, a reći, opet, srednjom, ravnem i utrom cestom.

Slušajmo seljaka: — Cijene aših proizvoda su veoma niske. Ino, i pšenicu, i voće, i duhan moramo prodavati pošto drugi hoće, to znači: skoro darivati. Međum, dok mi u bescjenje prodajemo lodoxe svojih krvavih žuljeva, dove moramo sve kupovati uz, razjerno, visoku cijenu. Tako, eto, aša kupovna moć sve više slablom upadamo u dugove i pomalo opadaju naše kuće i imanja, anda i mi sami.

Ne tužimo se mi — kaže seak — na teški i naporni rad, nego i očiglednu nepravdu. A da se ta opravi, treba cijene naših proizvoda izjednačiti s cijenama industrijskih proizvoda i potrebnih namotnih namirnica.

Tako seljak. — A sad slušajmo trgovca: — I naš stalež zadesiške socijalne neprilike. Ko je dun, ne vraća, a bez novaca ne može naprijed. Sva je trgovina zada! Kako više kod nikoga ne bivamo vjeruju, ne možemo ni drugima davati. Odatle, eto, a nevolja i kriza.

Kad bismo bili dokoni i raspojeni, mogli bismo još dugo i dušljati pretstavnike raznih stava, pa bismo čuli same jadikovke ižbalice, koje bi nam, sad ovako onako, nastojale razjasniti dašni zamršeni socijalni poredak.

Hoćemo nećemo: svima bismo nešto morali dati pravo; u svaj ižjavi bismo našli bar nešto line. Ali kad bismo na koncu sačali sve te izjave i zbrojili sve odjelove prava i istine koji se naše u njima, došli bismo do začuka: Premalo je pošte-

Što hoćemo i kako ćemo provesti svoju volju i odluku?

U Jastrebarskom, rodnom mjestu našega političkog vode dra Mačka, 5. t. mj. održana je velebitna skupština b. HSS, kojoj je prisustvovovalo oko 8 tisuća ljudi iz okolnih kotačeva. Na skupštini je govorio uz druge i izaslanik dra Mačka nar. zastupnik ing. August Košutić, koji je među ostalim kazao i ovo:

„Već devetnaest godina hrvatski seljački narod vodi borbu, da održi sudbinu svoje domovine Hrvatske u svojim rukama... Videći to narod seljački odlučio je da se organizira, da se složi i spremi, da svojoj domovini Hrvatskoj vrati onaku slobodu, kakvu hoće narod hrvatski. Seljački narod hrvatski postao je tako odgovoran za sudbinu Hrvatske...“

„Naša snaga je u našoj pravednoj želji, da ne ćemo ništa tude uzeti, ništa drugome ne spremamo zla, ne ćemo živjeti od tude muke i ne ćemo kradite, pljačke i otimačine. Zato je naša snaga velika, jer je njezin temelj jak i jer je cilj naš svet i pravedan. U ovoj zemlji vladali su Hrvati sami nad sobom — katkada zlo, katkada tiranski, zato smo imali Matiju Gubca — ali imali smo vlast

i svoju državu, koju smo mogli reformirati, prilagoditi narodnoj volji... Mi ćemo, braćo i sestre, ustrajati na ovom putu, jer to je naša dužnost, jer je to potreba takva, kao što je potrebno sunce, da svijetli zemlji. I ovaj naš politički rad nije drugo, nego borba naroda, koji brani svoje mjesto pod suncem nebeskim...“

„Idući ovim putem mi ne prelazimo novim putevima niti se na takve spremamo. To su stari putevi. Poznati i čvrsti i sigurni, kojima naš je poveo veliki učitelj i voda Stjepan Radić (Slavam u!), putevi, kojima nas vodim naš neustrašivi voda, predsjednik dr Vlatko Maček. (Živio!) Taj je put svima nama poznat. I mi ne trebamo pitati, kuda idemo, jer mi to sami znamo. (Tako je!) Taj put vodi našu cilju, koji znači život, pravnicu, pravdu i slobodu naroda hrvatskog. Tim ćemo putem ići svi: muževi i žene, starci i djeca, cijeli narod, narod hrvatskih sela i gradova složno i združeno, pod vodstvom seljačkim, pod vodstvom predsjednika dra Mačka. (Živio!)“

Kulturna borba u Njemačkoj

Iz službenih njemačkih krugova pokušavaju se raširiti vijesti, kao da je posljednjih dana nastalo neko stalno popuštanje u sukobu između nacionalnog socijalističke države i katoličke Crkve. Katolički crkveni krugovi ističu naprotiv, da se dosad nije mogao ospaziti ni najmanji znak popuštanja. Položaj proganjene katoličke Crkve je potpuno neizmjenjen. Kulturna borba bjesni nesmiljeno dalje.

Tako hildesheimski biskup Mons. Josef Goehardt Machens u svom pismu, koje je pročitano u svim crkvama njegove biskupije, upozorio je vjernike, da budu na svetom oprezu nasuprot stalnih napadaja štampe Trećega Reicha. Izmedu ostalog tu je kazao i ovo:

„Ne tražite nikakve pouke u stvarima, koje se tiču vjere, od protivničkih listova, u kojima se neprestano piše nepovoljno o kršćanstvu i Crkvi te protiv svećenstva i redovništva, protiv katoličke škole i katoličkih organizacija. Ne zaboravite nikada, da kroz takvu štampu govore neprijatelji naše svete stvari, a često puta i neprijatelji vjere u Boga. Mi ne bismo pisima i vlasnicima tih listova učinili bolje usluge nego kad bismo im htjeli pokloniti bezuvjetno povjerenje i postati kolebljivi u našoj svetoj vjeri. Zato vas opominjem na sveti oprez! Pozivam vas sa svetim apostolom Ivanom: „Predragi ne vjerujte svakom duhu, nego ispitajte duhove, da li su od Boga... A po tom ćete upoznati Božeg duha: Svaki duh, koji prihvata, da se Isus Krist utjelovio, jest od Boga... Po tome ćemo upoznati duha istine i duha zablude.“ (I. Iv.

nja i dobrote! — Dakle, ako hoćemo da se nešto popravi, da bude sve drukčije: na svijetu mora biti više poštenih i dobrih ljudi.

A to se baš neda postići ni kundacima, ni zatvorima; ni pojedinačnim ustancima, ni sveopćom revolucionjom! Duhovno se postizava s duhovnim, a poštenje i dobrota — te dvije velike duhovne vrednote — nemaju nikakve veze s batinjanjem i proljevanjem krvi.

Cudnovato da je tu istu misao izrazio, za vrijeme svoje zadnje bolesti, i sam Lenjin, jedan od najvećih krvoloka svijeta. Prema svjedočanstvu nekoga svećenika, nje-

kih listova, u kojima se neprestano piše nepovoljno o kršćanstvu i Crkvi te protiv svećenstva i redovništva, protiv katoličke škole i katoličkih organizacija. Ne zaboravite nikada, da kroz takvu štampu govore neprijatelji naše svete stvari, a često puta i neprijatelji vjere u Boga. Mi ne bismo pisima i vlasnicima tih listova učinili bolje usluge nego kad bismo im htjeli pokloniti bezuvjetno povjerenje i postati kolebljivi u našoj svetoj vjeri. Zato vas opominjem na sveti oprez! Pozivam vas sa svetim apostolom Ivanom: „Predragi ne vjerujte svakom duhu, nego ispitajte duhove, da li su od Boga... A po tom ćete upoznati Božeg duha: Svaki duh, koji prihvata, da se Isus Krist utjelovio, jest od Boga... Po tome ćemo upoznati duha istine i duha zablude.“ (I. Iv.

govog nekadašnjeg tijesnog prijatelja, skrušeno je izjavio:

„Ja sam se varao. Bez sumnje je bilo potrebno osloboediti mnoštvo proganjene, ali naš postupak je donio drugo progonstvo, strašno klanje... Za spas naše Rusije — a sada se toga prekasno sjećati — potrebno bi bilo da smo imali deset Franja Asiških. Deset Franja Asiških, i mi bismo zaista spasili Rusiju...“

Zar ne, svijetlo i istinito priznanje! — Htio je reći: Za spas Rusije, kao i svake druge zemlje, potrebno je imati samo idealno poštenih i dobrih ljudi. Gdje je poštenje, tu je i blagostanje, i gdje je

4, 1, 2, 6). Stoga, predragi vjernici, kažem vam još jednom, ne dajte se poučavati o stvarima, koje se tiču Crkve i Vjere od takvih, koji ne priznaju Isusa Krista kao Boga i Otkupitelja ili čak uopće otklanjaju osobnoga Boga. Duh Istine, koji iz Oca izlazi, neka bude uvijek s vama!“

Što nosi budućnost Španjolskoj?

2 kardinala, 6 nadbiskupa i 35 španjolskih biskupa u svom zajedničkom pismu biskupima čitavoga svijeta ne upuštaju se u proricanje, ali kažu:

Ipak je jasno, da u jednom dijelu Španjolske postoje teška zla i radi toga će biti potrebiti golemi napori, da bi se ta zla uklonila. U drugom, nacionalnom, dijelu Španjolske nacionalni pokret je uspostavio red i svuda je taj pokret primljen kao velika nada. Bez straha, da ćemo se prevariti, možemo kazati, da nam takav položaj dozvoljava nadu, da će u budućnosti biti uveden režim mira i pravednosti.

Stogod tko kazao, biskupi ističu, da oni nijesu vezani ni uz jednu osobu, ni uz jednu vlast, ni uz jednu ustanovu. Oni nikada neće napustiti takvo nezavisno držanje. Oni zahvaljuju onima, koji su ih oslobođili od neprijatelja, koji ih je želio uništiti. Oni i kao biskupi i kao Španjolci izjavljuju, da su spremni suradivati sa svima onima, koji nastoje oko uspostave poštene i pravedne vlade.

Na biskupe ne spada, da pokažu na sredstva, kojima se ima ostvariti narodna obnova. Na njih ne spada, da prosuduju tendencije ljudi, koji su na vlasti, ali oni imaju u njih pouzdanje i očekuju, da neće prihvati strane kalupe, po kojima će stvarati buduću španjolsku državu. Oni ističu, da svjedočanstvo krvii, proliveni u korist katoličke Crkve i vjere od hiljada Španjolaca, svećenika, redovnika i svjetovnjaka, u budućnosti mora predstavnici vlasti dozvati u pamet strahovitu odgovornost. Ta je odgovornost osobito velika kod onih ljudi, koji će poslije rata izgradivati novu državu.

dobra, tu se ne trpi da neko glađuje i strada kraj punih djela, podruma i hambara.

Ako je samo jedan Franjo Asiški i samo jedan Vinko Paulski učinio glad tisuća, zaodjeo čete odrpanika i tako razvedrio mnogo čelo i osušio mnogo oči, kako se to ne bi postiglo, kad bi se većina ljudi nastojala obući u divnu haljinu Franjine ljubavi i Vinkove dobrote!

Prva je, dakle, naša riječ: Čovječe, budi pošten i dobar! — a zadnja: Budi dobar i pošten! Jer sve je u tome, i bez toga nema ništa!

Po državi

KOMESARIJAT U „NARODNOJ OBRANI“. Uprava grada Beograda raspustila je upravu i središnji odbor „Narodne Odbrane“ te postavila za komesara Miloša Mihajlovića, divizijskog generala u miru, koji je već preuzeo svoju dužnost. Kao razlog tomu u svom saopćenju navodi, da je uprava „Narodne Odbrane“ u Beogradu u više slučajeva prekoračila društvena pravila i radila čak proti njihovim odredbama.

POMOĆNIKOM MINISTRA SAOBRAĆAJA imenovan je inž. Mate Šneler, direktor drž. željeznica u Zagrebu, mjesto inž. Petra Senjanovića, koji je penzioniran.

OSTAVSTINA „NAPRETKU“. U Tuđi je umro Josip Trajer, bivši sudski nadsvjetnik, koji je ostavio „Napretku“ tenu svoga imetka u vrijednosti od oko 35 hiljada dinara te veliki broj knjiga, koje predstavljaju veću vrijednost.

BROJ STANOVNIKA U NASOJ DRŽAVI, prema posljednjem statisćima, iznosi 15 milijuna i 174 hiljade. Od prošle godine porastao je broj stanovnika za 224 hiljade. U pogledu prirodnog porasta stanovništva naša država zauzima jedno od prvih mjesto.

PORAST ZAPOSLENOSTI. Prema iscazu Središnjeg ureda za osiguranje radnika broj osiguranih radnika u mjesecu lipnju t. g. u cijeloj državi iznosio je 713 hiljada i 835, za 20 hiljada i 862 više negoli u lipnju prošle godine.

NOVIM KANONIKOM zagrebačke prvostrukne crkve imenovan je preč. g. Karlo Čruić, dosadašnji župnik u Martinškoj Vesi.

GRADNJA UNSKE PRUGE SLABO NAPREDUJE, iako se gradi već drugu godinu. Na dionici pruge od 36–37 km izgrađeno je do sada 4 posto od predviđenoga. Baš zato sigurno ni u kom slučaju neće biti dovršena u roku, koji je predviđen (do 1940. g.). Zanimivo je zabilježiti, da je trogodišnja dana na Unskoj pruzi bilo ništa manje nego 17 ljudskih žrtava.

POVISENJE ČINOVNIČKIH PLACA. Službeno se saopće, da se u ministarstvu finančnici izraduju Uredbi o povisjenju činovničkih plaća, dotično o vraćanju dodatka na skupoču. Doznaće se, da će činovnicima biti povišene plaće do visine, koju u imali prije posljednjega snaženja uz izjednačenja. Tako se tvrdi, da će plaće biti povišene samo činovnicima do uključivo IV. kategorije, dok se činovnicima iših grupa ne bi povišivale plaće.

PREMETACINE U MANASTIRSKOJ TISKARI. U posljednje je vrijeme primjećeno, da agitacija protiv konkordata postaje već intenzivnija i da se vodi po jednom itydenom i smišljenom planu, koji ne vodi računa o samome konkordatu, a najmanje o interesima pravoslavnog naroda, nego samo o tome, kako će rasipiti mržnju protiv vlade. U tom radu protiv vlade ističe se, da se u narod šire razne tampane stvari kao letci i brošure neistinita sadržaja. U ovim štampanim stvarima znose se neistinite tvrdnje o tome, kako i pravosl. narod i crkva bili dovedeni u pasnost sa konkordatom. Vlasti su doznale da se štampane stvari šire iz srpsko-pravoslavnog manastira u Sremskim Karlovicima.

Pošto opomene i obziri nijesu koristili, policija je u manastirskoj tiskari Sremskih Karlovaca provedla premetačinu. Nađena je gromna količina štampanih stvari, s koima se rasipivala mržnja protiv vlasti izoseći neistinite tvrdnje o sadržaju konkordata. Policija je sav štampani materijal aplijenila i uapsila nekoliko odgovornih u manastirskoj tiskari.

Mali oglasnik

TRI NOVE KAZULE, bijele, zelene i ljubičaste boje, na prodaju su. Upitati: don Fran Horvat, Barbat, Novska.

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDACNI
ELIXIR

ZDRAVSTVENI
GORKI LIKER
SVETSKOG GLASA

proizvada
jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK

KUĆA UTEM. GOD. 1861

Protiv bezbožnog komunizma

Papina enciklika „Divini Redemptoris“

(Nastavak 18.)

Staleška udruženja

68. Osim toga ovdje mislimo na ona udruženja, koja se sastoje bilo od muževa bilo od žena istoga staleža: udruženja, osim drugih, spominjeno radnika, seljaka, građevnih poduzetnika i inžinira, liječnika, poslodavaca i književnika, koji, budući imaju isti stepen naobrazbe, skoro naravno, udružiće se u sebi odgovarajuće staleške skupine. Mislimo, da će upravo ova udruženja najviše doprinijeti, koliko da se u države uvede onaj poredak, koji smo imali na umu pišući svoju encikliku *Quadragesimo anno*, koliko da se Kristov kraljevstvo protegne na sva područja kulture i rada.

69. Pa ako su radi promjenjenih gospodarskih i socijalnih prilika državnici smatrali potrebitim, da posebnim zakonima takva udruženja poduprnu i uredne, sačuvavši, kako je pravo, slobodu i auktoritet privatnika, i pak članovi Katoličke Akcije, i ako treba da vode računa o sadašnjim prilikama, bez obzira na to, neka tom pitanju posvete koliko svoj studij proučavajući pitanja naših dana u svjetlu katoličke nauke, toliko svoje nastojanje i rad sudjelujući ispravno i rado u novijim ustanovama s tom namakom, da ih zadoje kršćanskim duhom, od koga proizlazi red u državi, te uzajamna i bratska suradnja gradana.

Poziv katoličkim radnicima

70. Našem očinskom srcu osobito je milo upraviti riječ Našim premilim katoličkim radnicima, bilo mladim bilo starijim, koji zato, što su sačuvali vjernost u ovim teškim vremenima, čini se, kao da su mjesto nagrade primili časni i teški teret i dužnost. Oni naime treba da, pod vodstvom biskupa i svećenika, koji će rukovoditi njihov rad i trud, živo uznaštore, da k Crkvi i Bogu natrag privedu ono ogromno mnoštvo ljudi njihova staleža, koji su se, nažalost, odalečili od Boga, rasreni radi toga, što niti ih se pravo cijenilo niti im se iskazivalo ono štovanje, koje zasluzuju. Katolički radnici će koliko riječima toliko primjerom toj svojoj s pravog puta zalutaloj braći pokazati, da Crkva ima dobrohotno majčinsko srce za sve one, koji ili su umorni od truda ili ucviljeni žalostima te da, kao što nije dosad, neće nikada ni ubuduće odustati od svoje dužnosti, da branii svoju djecu. Ta njihova dužnost, koju treba da vrše u rudnicima, u tvornicama, na gradilištima i napokon, gdjegod se radi, buduć katkad

traži neprijatnosti i žrtve, neka se sjeti isti katolički radnici, da je Isus Krist s svojim primjerom rada spojio također primjer patnje i žrtve.

Potreba slike među katolicima

71. Sve pak Naše i Crkve slike, bilo koga staleža i bilo koga naroda te bilo koga udruženja vjerskih i svjetovnih lica, ponovno ovdje i hitno molimo, da, prema silama, goje medusobnu slogu duša. Ne jedamput su naime gorku žalost priredili Našem srcu oni razdori, nastali među katoličkim ljudima, koji, iako nastaju iz ništećih razloga, ipak svršavaju vrlo žalosno, kad sile sinove iste majke Crkve, da se medu sobom bore. Tako se dogada, da buntovnici, koji nijesu brojni, iskoristišu tu danu im priliku te zaostravaju ove razdore i postizavaju ono, za čim najviše idu, da katoličke ljudi podjariju jedne protiv drugih. I ako bi se onome, koji na laku ruku uzimaju događaju naših dana, moglo pričiniti, da Mi bez potrebe upozoravamo na pogibelj, ipak držimo potrebitim, da taj poticaj ponovimo radi onih, koji ili ga nijesu razumjeli ili ga nijesu htjeli razumjeti. Oni, koji rade oko poštiranja razdora među katolicima, svljuju na se zaista strašnu odgovornost pred Bogom i pred Crkvom.

Poziv onima, koji vjeruju u Boga

72. No u pobijanju ove sile, kojom se „vlast tmine“ bori, da iz ljudskih pameti istrgne misao o samome Bogu, pouzdano se nadamo, da će se s onima, koji se diče kršćanskim imenom, zdržati hrabro i oni, koji još vjeruju u Boga i štuju Ga, a tih je naime golema većina na svijetu. To dakle sada ponavljam, što smo pred pet godina u enciklici *Caritate Christi* naveli, i ponovo ove pozivljemo, da svaki sa svoje strane iskreno i vjerno poradi, da od ljudskoga roda odstrane pretešku opasnost, koja svima prijeti. Jer, kao što smo tada opomenuli: „Kad se svaka ljudska vlast treba da oslanja na priznavanje Boga, kao čvrsti temelj svakoga gradanskog porteta, svi oni, koji ne že anarhiju i prestanak svih stvari i svih zakona, treba da odlučno porade, kako nepriatelji vjere ne bi proveli svoje tako bučno i otvoreno proglašene osnove“. (Encikl. *Caritate Christi*, 3. svibnja 1932. A. A. S., svez. XXIV, 1932. str. 184.)

(Nastavak će se.)

Nada naše bolje budućnosti

Sa Križarskog dana u Filip-Jakovu

I Filip-Jakov se opoštio. Bijeli Križ je i u njemu danas, 5. IX., zalepšao. Da ste samo vidjeli! U nizu veličajnih proslava Križarskog dana diljem „Lijepa naše“ valja i ovu ubrojiti.

Jučer poslije podne nas je malo kiša osvježila, da nam bude što ljepše. Bojali smo se da nas ne bi i danas smetala, No, hvala Bogu, toga nije bilo. Divan dan. Tek što je sunce granulo, trebalo je ustati, posviravati i zadnje poslove.

Na licima svih ozbiljnost i dostojanstvo. Odbilo je sedam sati, zvono je zvonilo. Kod Onoga, koji nam je i početak i svršetak, počela je i naša proslava. „...sačuvalo dušu tvoju u život vječni!“ — čula se tih molitva svećenika na oltaru. Duše su se naše digle k Njemu, s Njim razgovarale, Njego molile. „...Gospode, ojačaj, ohrabri tvoje vojnike!“ Uslišao je, ohrabrio nas je.

Vani je sve imalo svečan izgled. I prijatelji i neprijatelji su govorili o nama — Križarima. Dakako, svaki na svoj način. Izaslanik V. K. B-a, br. Znidarčić, Lav, je još od jučer kod nas. Upućuje, govoriti, tumačiti, savjetuje... U dvije riječi: Sav je za sve! Trebalо je poći na doček kuma zastave, g. Milata Jure. „On je u Biogradu“ — rekoše neki. „Po-zor! Naprijed stu-paj! Na polovici puta prema Biogradu smo ga dočekali. Pozdravili smo se s njim baš bratski.

U 11 sati svećani sastanak. Najprije govorи br. Znidarčić, a onda naš stari znanac br. J. Šprljan iz Vodica.

rastojom krijepliti, napokon pobjediti!“ Pljescak, oduševljenje, zanos. „... Pomoć je naša u Imenu Gospodnjem... Bože, ... blagoslov ova zastava...“ — i obred je gotov. O. Milat Jure, kum zastave, predaje barjak barjaktaru i tom prigodom upućuje par toplih riječi prisutnima. Bog i Hrvatska nam mora biti sve! Pod Križem i hrvatskom trobojkom se boriti, pod Križem i hrvatskom zastavom pobijediti!

Red je na br. Paški Baraćeviću. Dočači sin pozdravlja prisutne. „Križ smo stavili na zastavu, a do njega hrvatsku trobojku. Da, Križ, znak svjetla, znak moći, znak pobjede, ali i još nečega!“ — rekao je. „Križ je i nadgrobní spomenik za sve one, koji ne samo dirlju, nego i pogledaju krivo naše svetinje na barjaku istaknutu!“ Križariči iz Biograda su lijepo deklamirale, a braće Križari iz Lukorana vježbala. Brat Josip Šprljan je također lijepo govorio, kako on to već znaće. Sestra Janja Jadrionja je govorila u ime Okružja Križarica. I ona je zaslužila da je se povali. Zatim govoril je brat Sime Matac in iz Preka. Njegov govor djeluje snažno. Masa odobrava. Brat Lav Znidarčić je govorio u ime V. K. B-a. Ebaš je dobro govorio. Komunizmu je dao što ga ide! Dakako ne samo komunizmu, nego i svemu, što je negativno. Na koncu dolazi na govornicu vlač. don Petar Ćiklić. Ne mogu vam reći, kako je govorio. Trebali ste doći i čuti. Ne bi ste se pokačali, da ste došli, kao što se nismo pokačali stotine nas kojih smo bili. To će vam biti mjesto kazne! Zborovanje je završilo sviranjem „Lijepa naše“ uz poklike Križarstvu i Hrvatskoj.

Time je ujedno bila završena i ova uspјela proslava Križarskoga dana u Filip-Jakovu.

Bog živi!

Karlo

Po svijetu

KONGRES KATOLIČKIH BIVSIH RATNIKA Čitavoga svijeta održan je prošlih dana u Beču u prisustvu papinskoga nuncija, kardinala Initiza, mnogih ministara i diplomata. Na završnoj skupštini govorio je kancelar Schuschnigg na francuskom jeziku. U govoru je naglasio činjenicu, da katolički bivši ratnici vjeruju u sporazum među narodima, i oborio tvrdnju, da katolicizam prijeći razvoj pojedine narodnosti i da joj otimljne nacionalne karakteristike. Katolicizam, naprotiv, uskladjuje sve narode u radu za zajednički i opći napredak i blagostanje.

RAZOCARANJE JEDNOGA KOMUNISTA. U tjedniku „Candide“ francuski komunista Fontenoy opisao je, kako je obišao Rusiju i Kinu, gdje je, veli, komunizam slomio kičmu omladini, te se vratio svom francuskom selu i njegovoj vježbi i običajima. Tu je, veli, opet našao svoju ravnotežu, siguran opstanak te radost i mir duše.

SVEĆENICI ZA ZASTITU RADNIKA. Američki nadbiskup Mace Nicholas od Cincinnati povjerenje je devetnaestorici svećenika, da se prvenstveno brini oko zaštite radnika, te da sve poduzimaju, kako bi se poštivalo radničko pravo, a radnički vodje da bi u borbi za to pravo uzimali zdravi pravac.

BENEŠ O SVOJOJ CRKVENOJ POLITICI. Nedavno je predsjednik čehoslovačke republike g. Eduard Beneš posjetio glavni slovački grad Bratislavu, pa je tom prilikom dao o svojoj crkvenoj politici ovu zanimljivu izjavu: „Po mom je mišljenju u 20. vijeku svaki napadaj na vjeru zastarjeo i riemoderan. To je znak slabosti ili duševne i kulturne zaostalosti. Ja držim za najveći uspjeh svoje vanjske politike sklopjeni modus vivendi sa Vatikanom, i menovanje slovačkih biskupa i stvaranje jedne nove nadbiskupije. Učinio sam sve to, da vratim Slovacima njihov vjerski mir i da im time podam jamstvo, da će uvek paziti na njihove naročite potrebe.“

JOS O TALIJANSKIM MANEVROMA. U završnoj fazi manevra pokazala se jaka premoć avijacije kao i djeletovornost navale t. v. oklopljene brigade koju sačinjavaju teški i laki tankovi te motorizirane bersaljerske čete. Pokazalo se, da je za probijanje fronte oklopljena brigada vrlo prikladna i da se bersaljerske čete, koje pripadaju ovoj brigadi, mogu teretnim automobilima prebaciti sa jednog sektora na drugi velikom brzinom. Ova oklopljena brigada broji 10 hiljada ljudi. Svi su na motornim kolima od posluge kod topova pa sve do posljednjega glasnika. Cijeli štab ove divizije također se nalazi na motornim kolima i kreće zajedno s brigadom na pohodu i u borbi. Sve veze između pojedinih dijelova brigade u maršu i u

borbi vrši se pomoću radija na kratke valove, pak je tako postignut maksimum u brzom dojavljivanju položaja na pojedinih sektorima, tako da zapovjednik brigade može u najkraće vrijeme od nekoliko minuta smjesti baciti u borbu sve svoje raspoložive ili sačuvane rezerve. Ova okloppljena brigada služi kao udarna sila, koja treba svladati protivnika, koji je inače nesavladiv, uz pomoć običnih divizija i pukovnija. Već dio brigade služi za zaposjedanje zauzećeg terena, dok dodu ostale jedinice redovite vojske. U krugovima stručnjaka se ističe, da je ova talijanska okloppljena brigada najmodernija i najbrža jedinica na cijelom svijetu. Postigla je naime prosječnu brzinu od 60 kilometara na sat, što je silan uspjeh, jer se s tom brzinom takva jedinica može s uspjehom da iskoristi na opasnim mjestima, gdje neprijatelj treba brzo i odlučno potisnuti. Talijanski vojnički krugovi ističu, da je okloppljena brigada ispunila sve očekivane nade, pak će se pristupiti formiranju novih takvih brigada, koje će biti razmještene na svim očnim točkama talijanske granice ili pozadine, gdje se može očekivati jači pritisak neprijatelja.

STRAHOTE LINČA U AMERICI. U Kingtonu u saveznoj državi Tennessee masa je linčovala jednoga crnca, uapšenog pod optužbom, da je ubio jednoga bijelog čovjeka. Crnca su ubili šestorica ljudi pred samim šerifom.

POJAĆANJE ROOSEVELTOVE POLITIKE. Sjeverno-američki senat potvrdio je imenovanje senatora Blacka vrhovničkog suncem sa 63 protiv 16 glasova. Njegovim imenovanjem pojačat će se politika Roosevelta u donošenju zakonodavstva o američkom vrhovnom sudu.

LIJEĆNIČKI PREGLED PRIJE STUPanja U BRAK U TURSKOJ. U Turkoj stupio je na snagu zakon o obaveznom lijećničkom pregledu pri stupanju u brak. Ove preglede vršit će općinski liječnici, potpuno besplatno i sa zajamčenom diktacijom.

BRETONSKI JEZIK U FRANSKIM ŠKOLAMA. Na prijedlog zastupnika kanonika Desgranges školska komisija francuskog parlamenta jednoglasno je pozvala francusku vladu, da postepeno uvede u sve škole u Bretagni bretonski jezik. Bretonaca ima 1 milijun i 200 hiljada njihova su oječa dosad bila u velikoj neprilici sa školovanjem, jer nisu poznala francuskoga jezika, koji je bio nastavni jezik u svim školama.

BIJESAN PAS UGRIZAO 24 BOLESNIKA. U općinskoj bolnici u Stefaniju desio se neobičan slučaj. Jedno bijesno pseće ušlo je u bolesničku dvoranu i ugrizlo 24 bolesnika, koji se uslijed toga nalaze u teškom stanju.

OPLJACKANO KATOLIČKO SJEMENIŠTE. Parisko „L' Epoque“ donosi, da je jedna banda od hiljadu naoružanih razbojnika zauzela i opustošila katoličko sjemenište u blizini samog Pejpinga. Tom prilikom je upravitelj sjemeništa teško ranjen. Razbojnici su odveli sa sobom 8 francuskih, 3 madarskih, 2 nizozemske, 2 kineske, jednog španjolskog i jednog talijanskog svećenika te sada zahtjevaju za njih veliku otkupninu.

KINESKO-JAPANSKI RAT sve se više širi. Kod Sangaja počela je velika japska ofenziva. Usprkos teške artiljerijske vatre, puno djelatnosti zračnih snaga i ogoričenih napadaja pješadije, Japancima dosad nije uspjelo skrišti žilavi otpor kineskih vojnika. Na nekim mjestima je čak Kitajima uspjelo preći u protunavalu i prisiliti Japance, da napuste svoje prve linije. Kitajci spremaju zračnu navalu na Tokio, a Japanci su proširili blokadu na cijelu Kinu.

NACIONALISTI NAPREDUJU PREMA GIJONU. Nacionalističke čete neprekidno napreduju od Santandera prema zapadu, usprkos mjestimičnog otpora republikanaca. Zaplijenili su pri tome velike količine ratnoga materijala. U srijedu su se nalazile na 16 km. udaljenosti od važne luke Ribadosella. Na stranu nacionalista prešlo je mnogo asturijskih izbjeglica. Na visini cantabrijske obale došlo je do pomorske bitke između nacionalističkih i vladine crvene mornarice. Nacionalistički ratni brod „Baleares“ upustio se u borbu s 5 ratnih brodova valencijske vlade. Tom prilikom pogodena je valencijska krstarica „Libertad“ te se morala povući iz borbe. Ofenziva crvenih, koja je imala cilj, da zauzme Saraguzu i Teruel, nije uspjela. Crveni su imali velikih gubitaka, a osvojeni položaji nemaju nikakve važnosti.

Treba to svakako uređiti!

Što je sa križevima na šibenskoj gimnaziji?

Nas se katoličkih i hrvatskih roditelja bolno kosnula zadnja vijest u „Katoliku“, da na našoj gimnaziji još nisu postavljeni propisni križevi po učionicama, već da se na njihovim mjestima nađe neki anonimni znakovi, jer da je tako tobože „pravo i jednina i drugima...“ Ne, nama katoličkim roditeljima to nije pravo! U ime hrvadju katoličkih daka, naših sinova i kćeri, i u ime naše mi protestiramo protiv takvom vrijedanju i zapostavljanju naših svetinja. Ono, na što smo uvijek imali pravo, ono što nam je i tuda vlast dozvoljavala, sada nam se hoće da uzme. Propisne križeve sa raspotpim Tijelom Kristovim imaju sve škole u našim krajevima, pa se u čudu pitamo: Ko je onaj, koji te katoličke znakove ne da u našu Šibensku gimnaziju? Koji ga ciljevi i motivi kod toga vode? Zašto se vrijedaju na ovako strašan način naši katolički osjećaji? U ime čije se to radi? Sve to teško zabrinjuje nas roditelje i nećemo mirovati, dok ne dobijemo svoje pravo. Mi katolički roditelji nećemo dozvoliti, da se naša učadnica odgajaju bez Krista i imimo Krista! Nas ozbiljno zabrinjuju teške pojave među našom omladini, pojave, koje su javnosti vrlo dobro poznate, a radi kojih su naši sinovi teško stradalii bili bacani iz škole. Te su pojave nužne posljedice odgoja bez Boga. Dakle, ko je kriv za sve to?

Nama je vrlo dobro poznato, da u krajevima sa pretežno pravoslavnim življem imaju u školama vjerske znakove pravoslavne vjere. To je i pravo! Svak ima pravo i dužnost, da poštuje svoje vjerske svetinje. Pravoslavni stanovnici tih krajeva imaju pravo, da traže svoje vjerske znakove u školama, jer su u absolutnoj vjemi. Netrpeljivo bi bilo od nas katolika, kad bismo mi tražili precedencu u srpsko-pravoslavnim krajevima. To ne! Mi to ne tražimo. No mi tražimo nešto drugo. Tražimo, da se u našim katoličkim krajevima poštuju naša katolička prava. Ne ćemo dozvoliti, da nas se zapostavlja i krnji na našim pravima!

Culi smo, da je sa jedne više strane dano i obećanje, da će se ta teška nepravda prama nama katolicima popraviti i da će pravi križevi biti postavljeni u našu gimnaziju. Međutim do danas to obećanje nije izvršeno i čini se, kao da se načinjeno time odugovlači. A pronose se čak i neke druge glasine po gradu... Mi smo međutim, uvjereni, da će školske vlasti ipak uvidjeti opravdanost naših zahtjeva i da će nastojati, da čim prije uredi ovu anomaliju na našoj gimnaziji.

Dok to ne postignemo, mi katolički roditelji ne ćemo mirovati!

Roditelj

Život Šibenika

KVATRENI POST I NEMRS. U srijedu 15. t. mj., pak u petak 17. t. mj. i u subotu 18. t. mj. jesu kvatre. Sva tri dana je post i nemrs. Sv. Crkva želi, da kvatrenim postom isprosi od Gospodina što više dobroih i svetih svećenika. — Upravo ovih se dana otvorilo naše sjemenište i započela je nova školska godina. Ovaj kvatreni post i nemrs pričažimo Bogu, eda bi obiljem svojih milosti blagoslovio naše sjemeništarce — jednu uzdanici naših dvojju biskupija.

BLAGDAN GOSPE OD SEDAM ZA-LOSTI slavi se u srijedu 15. t. mj. U Novoj crkvi biće ujutro u 6^{1/2} s. sv. Misa s poslanicom i evangeljem. Iza poslanice pjevaće se pjesma „Puna tuge“.

BLAGODARENJE. U pondjeljak 6. t. mj., prilikom rodendana Nj. Vel. Kralja, bilo je blagodarenje u katedrali u prisustvu civilnih i vojnih vlasti. Na koru je pjevalo „Kolo“.

NOVI GVARDIJAN SAMOSTANA SV. FRANE. Na mjestu dosadašnjeg gvardijana mp. o. fra Marka Kraljevića imenovan je novim gvardijanom samostana sv. Frane mp. o. Vid Markovina. U prošlom nedjelju preuzeo je službu. — Isto tako iz

Splita premješten je u Šibenik p. o. Josip Vlahović, franjevac-konventualac.

ZAZIV DUHA SV. USJEMENIŠTU bice u nedjelju 12. t. mj. uvečer u sjemenišnoj kapeli.

GOSPA OD MILOSTI slavi se u samostanskoj crkvi sv. Lovre u nedjelju 12. t. mj. s ovim rasporedom: U 5 s. čitanje lekcija, u 6 s. pjevana sv. Misa, zatim se recaju tih sv. Mise, u 10 s. svećana sv. Misa, a u 5 s. pp. blagoslov sa propovijedu.

URA KLANJANJA. Svakoga četvrtka od 6 do 7 s. uvečer drži se u katedrali sv. Jakova ura klanjanja.

U FOND NASEGA LISTA doprinio je: Samostan sv. Luce Dm 20. — Uprava harno zahvaljuje.

SVIM ČLANICAMA „ŽIVOGLA SVIJETLA“ javljaju, da je nakana klanjanja za slijedeći tjedan (od 13.—19. IX.): da sustavni rad svih naših vjerskih društava i društava Katoličke Akcije okoo obnove vjerskoga života našega hrvatskog naroda putem euharistijskoga pokreta uspije što prije i što bolje — — Don Ante Radić.

Što drugi pišu

O REFORMAMA U PRAVOSLAVNOJ CRKVI

Beogradska „Samouprava“, glavno g. a. silo JRZ, na 14. VIII. priopće pismo jednoga pravoslavnog svećenika, u kojem se ističe, da konkordat treba prepustiti katolicima, da se oni s njime bave, a pravoslavci neka se bave pitanjima svoje crkve. U srpsko-pravoslavnoj crkvi ima mnogo stvari, koje trebaju temeljitu reformu. O tima se mnogo piše i govoriti, ali se ništa ne radi. Potrebna je unutrašnja disciplina, poštjenje i borba protiv korupcije, nepristranost crkvenih sudija, red i mir u samostanima, te ustanoviti dostojanstvo ili nedostojanstvo onih, koji se imenuju na crkvena mesta. Moj se šef n. pr. vozi na kanonsku vizitaciju u automobilu, koji ima radio, koji mu svira pripitko u kraljevskoj putovanju bečke valcere i afričke šlagere. Crkva se mora reformirati iznutra, moralno i duhovno. No pošto naši vlasti neće da se crkva reformira, to su podigli takvu senzaciju da odstrane pozornost svećenstva od bitnih potreba pravoslavne crkve. Naše vlasti se sada oslanjaju na Janjića, da bi digli ugled pravoslavne crkve. No ako pravoslavna crkva hoće uspostaviti svoj ugled, ona mora u prvom redu pozvati na odgovornost Janjića i piti ga, kako se mogao kao pravoslavni svećenik po drugi put oženiti, i to civilno, premda njegova prva zakonita žena Aleksandra još živi. Njegov nadležni arhijerej treba da ga pita, kad je služio i gdje posljednju službu, pa onda Miloš i Čedomir Mitrovića u šake, pa ga (Janjića) raspo-

piti javno pred Sabornom crkvom, obrijati ga po propisu i kanonima uz pjevanje pjesama, koje se u toj prilici već pjevaju — (nabljudavajući ono, što se mora primijeniti na njemu) — a narod neka kliče: „Nedostojan! Nedostojan!“

BORBA PROTIV KONKORDATA I VJERSKA INTOLERANCIJA

„Blagovijest“, organ skopske biskupije, priopće je prošlih dana članak o borbi protiv konkordata pod naslovom „Otvorene karte“, u kojem se medju ostalim veli ovo:

„Oni, koji su nas katolike neprekidno napadali, kao intolerantne, vjersko ekskluzivne i beskompromisne, a sebe prikazivali kao najsavršenije primjere ljubavi, bratstva i jedinstva, pokazali su se sada u pravom svjetlu. Nema više kod njih ni traga kakvoj vjerskoj snošljivosti. Prema katoličkoj crkvi zauzeli su stanovište, koje je sve prije nego tolerantno. Bačene su križeve. Upoznali smo se.“

AGITACIJA PROTIV KONKORDATA

Beogradska „Samouprava“ od 20. VIII. piše: „Neki nesavjesni ljudi raznose po selima vijesti, kako će svi Srbi seljac morati da mijenjaju imena: Stevan u „Stipicu“, Jovan u „Ivici“, Duro u „Jurica“; Risto u „Vjekoslav“ i t. d. Čak su spremjeni i formulari „prevedeni“ srpskih imena! Osim toga ovi ljudi šire vijesti, kako seljaci moraju da predaju sve ikone i kandilice... u roku od 8 dana!“

Jesam li podmirio pretplatu?

Naši dopisi

Vodice

AKADEMIJA U ČAST PRVOPRICESNI

Akademija u čast prvoprjesnika o

žana je na ovojenu na Mađu Gospu nave

Bilo je dobro. Saj program su is

nile Križarice s ostalim djevojkama k

su pod vodstvom naših časnih sestara

Tačke pjevanja bile su dobre. To

uvježbani zbor koji često čujemo.

Vrlo se svijedla kratka scena od

setak minuta „Siroće“, što su je izv

cije Male Križarice uz pratnju harmon

ma i vioine. Snažno je djelovala i scen

efektno, i više nego dobro za pozorn

na kojoj ne možeš po volji upravljati s

jetlom.

„Ljubav pobeduje“, pretvara u 5

nova, je zadovoljila. Vodičke Križarice

maju u svojoj sredini skupinu vrlo da

vitih djevojaka. To se može zaključiti

sakom njihovom nastupu. Posebice su

ovaj put istaknula glavna lica.

Katolički organizirana omladina se ma

no spremala i uz velike žrtve samo da

principijerima i naših ostalih.

Uspjele su i zato su im zahvalni r

očitelji djece koju su razveselili.

Priredba se održala na otvorenu, j

najedna dvorana koju Vodice imaju ne

mogla primiti ni treći dio publike koja

do 10 s. noći te večeri bila na priredbi.

Dobropoljana

KRIŽARSKI TEČAJ

Da se u organizacijskom duhu ojača i oduševimo za križarska načela, dođe k nama izaslanik VKB-a, da nam drži tečaj.

Dvodnevni križarski tečaj održan 23. i 24. pr. mj.

Odmah po dolasku duhovnika vrl. dr. Marijana Začića pošli smo u crkvu Tome na otvor tečaja zav